

[Kurt Hansen]

skæftigelsen væsentligt. Lad mig bare nævne ét eksempel. Da vi i 1976 fremlagde en stribe energipolitiske beskæftigelsesforslag, var den eneste indvending fra regeringen: hvor vil I skaffe alle de arbejdsløse fra?

Vi har også peget på, hvordan den offentlige service kunne være langt bedre, end den er i dag, og vi går imod de nedskæringer, der bliver foretaget. Den kollektive trafik burde udbygges væsentligt, og boligbyggeriet burde der komme gang i. Her har vi ligeledes peget på nogle finansieringsformer, som på én gang betyder, at flere kommer i arbejde, og at boligen bliver billigere.

Men denne politik er en ganske anden end den, regeringen står for, for det er en beskæftigelsespolitik, som gør op med tilskudsordningerne til privatkapitalen og med det løntryk, regeringen samtidig forsøger at køre igennem. Vi har set det første trin i forbindelse med indførelsen af en løntrykkerbekendtgørelse for de unge mennesker under 22 år, som er på beskæftigelsesprojekter.

VS' beskæftigelsespolitik er altså en helt anderledes perspektivrig politik, og vælgerne ved udmærket godt, at de synspunkter, vi har lagt frem, ikke er honning i ørerne som det, socialdemokraterne lægger frem op til dette valg. Det er politiske realiteter, som vi står fast på, og som vi vil slås for. Det er derfor, vi går til valg under det slogan, der lyder: Styrk kampen i hverdagen. Stem VS på valgdagen.

Mølgaard (DR):

Enhver, der har haft blot en smule berøring med uddannelse eller pædagogik i det hele taget, må egentlig komplimentere statsministeren for at være overordentlig lærenem. Det var, så vidt mig bekendt, kun halvandet døgn, statsministeren befandt sig i Japan på sin rejse på vej til Kina, men det lykkedes åbenbart på dette halvandet døgn at lære sig harakiriteknikken til fuldkommenhed.

Vi har fået en klar tilkendegivelse fra statsministeren, der næsten ikke kan fortolkes på anden måde, end at statsministeren nu ikke vil mere. Statsministeren finder, at han er kørt fast. Det bør i den situation huskes, at det er statsministeren, der har stået ved roret, og at det er statsministeren selv, der har lagt roret på en sådan måde, at han har navigeret sig ud på et sted, hvor muddle-

ret bliver mere og mere kraftigt, sådan at regeringen nu synes, at mudderpølen ikke længere er til at færdes i.

Det bør også huskes, at det vel at mærke er i en situation, hvor vi har et folketing, der er således sammensat, at det ved et frit samarbejde fra sag til sag kunne gennemføre den reformpolitik, som hensynet til beskæftigelsen og til erhvervenes velfærd så klart taler for, en reformpolitik, der ville være flertal for, hvis regeringen tillod socialdemokratiet at handle i overensstemmelse med, hvad dets idé-, arbejds- og valgprogrammer gang på gang har fastslået.

Der er et flertal for at standse spekulation og monopoler. Der er et flertal for at ændre på skattesystemet, så det blev mindre belastende, ved at det initiativdræbende skatte- og afgiftstryk blev fjernet. Der ville være et flertal i dette folketing for at indføre en retfærdig olie- og gasbeskatning, der ville bygge på princippet om samfundets ejendomsret til de naturskabte værdier. Der er et flertal i dette folketing for at få gang i byggeri og erhverv; bl. a. kunne man tænke sig Specialarbejderforbundets gentagne gange formulerede ønske om at få fjernet byggemomsen opfyldt, hvis socialdemokratiet ville være med.

Men alle disse muligheder, der er her i folketinget, vil regeringen åbenbart kaste fra sig og udsætte samfundet for en risiko. Jeg synes, der i anledning af denne tilsidesættelse af gentagne socialdemokratiske valgløfter fra socialdemokratiets, fra regeringens side, er grund til at advare alle vælgere mod at fæste nogen som helst lid til de løfter, der måtte blive fremsat i en kommende valgkamp.

Jeg ser, at medlemmer af den socialdemokratiske gruppe i dagens anledning har prydet sig med røde roser i knaphullerne. De er overordentlig kunstige, disse røde roser.

Formanden:

Det var første omgang. Så svarer ministre, og jeg kan til orientering oplyse, at følgende ministre har indtegnet sig i dette øjeblik: arbejdsministeren, økonomiministeren, finansministeren, industriministeren og statsministeren. Jeg giver ordet til arbejdsministeren.

Arbejdsministeren (Svend Auken):